

GERDA CHRISTIANSEN har passet børn og børnebørn i mange, mange år. Nu er der blev rigtig god tid til at se DR2, til at fotografere og til at tage med Marius på ferie.

MARIUS CHRISTIANSEN har arbejdet mange timer af sit liv. Han har især været glad for det meget fysisk krævende arbejde.

FIRE GENERATIONER i det lille rækkehus i Harken: Datteren Ulla, oldebarnet Silje, barnebarnet Sanne og krondiamantbruden Gerda.

I medgang og modgang

65 ÅR: Gerda og Marius Christiansen fejrer krondiamantbryllup og et langt liv sammen

Tekst: Anneke Lyngholm
anneke.lyngholm@nordjyske.dk
Foto: Henrik Louis
henrik.louis@nordjyske.dk

HARKEN: Da Gerda og Marius var nygifte og boede i Harken, var der ingenting, byen ikke havde.

Det skulle da lige være husnumre.

Gerda og Marius boede på hovedgaden ved siden af slagteren, og det var information nok i 1943.

Byen havde to skomagere, købmand, slagterforretning, bager, smed, mekaniker, cy-

kelsmed og brugs, og Gerda og Marius blev i byen, indtil krigen sluttede. Den dag rykkede Harkens indbyggere alle de sorte gardiner ned og løb ud på hovedgaden og var glade. Efter befrielsen flyttede Gerda og Marius til Sjælland, fordi der ikke var mange ledige job i Hjørring. Der var arbejde at få på Stevns, hvor Marius kom fra, men der gik kun ni år, før parret var tilbage i Vendsyssel igen.

Marius skræller kartoflerne

Det er her, Gerda og Marius har levet størstedelen af det liv, som de snart har delt i 65 år.

29. oktober har 87-årige Gerda og 85-årige Marius Christiansen krondiamantbryllup, og som med alt andet i deres liv fejres begivenheden med familie, venner og nye og gamle naboer. Dem er der 138 af.

De mødes alle sammen på festdagen, hvor det hele startede - i Vrejlev Kirke. Senere er der middag i Harken Hallen, og det bliver spændende. Især med maden. Den skal familien nemlig ikke selv lave.

Marius plejer at stå for en

stor del af det kulinariske. Han skrællede alle kartoflerne til 150 mennesker til parrets diamantbryllup, og han kogte alle hønsene til høns i asparges.

Da et barnebarn for nogle år siden skulle giftes, var der nogle af de unge, der jamrede sig over alle de kartofler, der skulle skrælles. Så skrællede Marius dem.

Kokkepige og karl

Vrejlev Kirke var egentlig ikke det sted, hvor det hele tog sin begyndelse. Det var her parret blev gift i 1943, men de mødte hinanden på Halvorsminde Ungdomsskole halvandet år forinden. Her var Gerda kokkepige, og Marius var karl på Vestergaard, der lå i nærheden.

Marius blev lokket til at spille diletant på skolen. Her var det Gerda, der fik hovedrollen i komedien - og i Marius liv.

Det var ved årsskiftet 1941-1942, og Gerda mindes, at det frøs ligeså mange grader.

Ligesom Marius forelskede Gerda sig, og siden har parret stået sammen.

Da to børn døde

Både i medgang og mod-

gang. Da de fik deres syv børn. Da de måtte begrave et af børnene, der i en ung alder blev klemt ihjel, og da de måtte sige farvel til et andet barn, der døde af kræft som voksen. Og da Gerda for tre år siden med hjælp fra børnene måtte pakke alle tingene fra huset på Annasvej i Hjørring ned, mens Marius lå på sygehuset.

Huset på Annasvej i Bagterp fik de selv bygget i 1954, og selv om de er glade for det lille, nye rækkehus i Harken, var der mange minder i murene på Annasvej.

- Må jeg tage et billede af dig?

Gerda smiler et lille kruset smil, mens hun spørger. Hun samler på minder. Billeder. Og familie siger, at det er hende, der holder fotoforretningerne i Hjørring i gang. Hun har stakkevis af billeder og fotoalbum.

FN-flygtning fra Angola

Hun knipser og går ud for at lægge kameraet på plads igen. Parret har hjemmehjælp hver 14. dag, og ved bordet bliver der talt om den dag, Gerda spurgte hjemmehjælperen, om hun måtte tage et billede af hende.

- Hun er FN-flygtning. Fra

Angola, lyder det om hjemmehjælperen fra Gerda, der er på vej tilbage igen.

Og Gerda fik lov til at tage et billede af kvinden, som hun synes er en del af en enestående stab af mennesker, der hjælper parret.

Gerda, der er født i Hæstrup, har aldrig studeret eller haft særlig meget tid til en karriere, men det er hende, der har lært mange af børnebørnene tal og bogstaver.

Gerda ser DR2

Hun ser DR2, fordi hun får en masse at vide, som hun ikke vidste, og i hjemmet kører Sindal Nærradio i baggrunden. Trods gigt i fingrene bager hun stadig havregrynskager i stor stil - primært til de mange børnebørn. Og nu har en ny generation kastet kærligheden på kagerne, der slet og ret hedder oldemors kager.

Marius har arbejdet i rigtig mange år - i rigtig mange brancher. Han har renset græsfrø, arbejdet ved landbrug, ved kernecentralen, hos en entreprenør, kørt lastbil, været på Eskofot, hos Nestlé, og så har han været med til at hugge alle de sten, som lå, hvor Højene Skole

ligger i dag. De blev kløvet og splittet til småsten til vendsysselske veje, og det var et hårdt arbejde - men ikke for Marius.

Vanter af gamle frakker

- Det var et godt arbejde, men det var hårdt for konen. Hun skulle sy nye vanter af gamle frakker hele tiden, siger Marius.

Og det med vanterne var ikke det eneste, Gerda havde travlt med. Hun havde gennem årene syv børnebørn i dagpleje. Ligesom tre nevøer og niecer kom børnebørnene til bedstemor i stedet for at gå i børnehaven, og Annasvej 5 var en magnet for børn.

- Jeg har stadig fire gamle klassekammerater, der kalder mine bedsteforældre for bedstemor og bedstefar, siger Sanne Christensen, der i dag er voksen og selv har to små børn.

Risengrød om sommeren

Annasvej var et fristed. Det var her, der blev spist risengrød om sommeren, og det var her, man fik en lille klat dej, når bedstemor bagte franskbrød. Klatten, som hed en "skol-kage", blev trykt flad og prikket med

bedstefars gaffel, inden den kom i ovnen. Her blev den bagt ved siden af brødet, og når den kom ud af ovnen, var den en lille hård klump, der blev smurt med smør og drysset med sukker.

Nogle gange overnattede børnebørnene, og så lå de oppe på loftsverelset med dyner, der var så tunge, at de nærmest ikke kunne løfte benene. Bedstemor rørte æggesnaps, hvis der var noget galt med nogle af de små, og på den måde blev mange problemer klaret.

Der var ikke travlt

Gerda følte aldrig, at der var specielt travlt. At de var mange. Det værste var sådan set, når børnene skulle andre steder hen. Når de blev store, gik i skole, og der blev tomt, men så stoppede Marius med at arbejde som 60-årig, og parret brugte i flere år mange timer på at hjælpe til på Plejehjemmet I Fynsgade, og Gerda og Marius begyndte at passe haver sammen.

De passede en overgang ti haver i Hjørring, og de passede klubhuset i Bagterp. De stoppede først efter deres guldbryllup, og det var kun fordi, det begyndte at kom-

me på tale, at de skulle betale arbejdsmarkedsbidrag.

Ture i Wartburgen

Da det var slut med at arbejde, blev der for alvor tid til at tage på ture. En Wartburg har bragt parret til Nordkap, men også Sälen er et yndet rejssemål. Wartburgen er nu skiftet ud med en Kadett, og Gerda og Marius drømmer om at køre til Sälen snart igen. Måske i år eller næste år.

Helt sikkert er det dog, at de skal til Sæby. Her er de på familiecamping hvert år i uge 33. De seneste 13 år har familien i den uge mønstret 50 deltagere ved det traditionsrige arrangement, som Gerda og Marius er initiativtagere til på Svalereden Camping. Hvert år lejer de desuden Harken Hallen og cafeteriaet fjerde juledag. Så er der julefrokost for hele familien.

Det går over...

- Vi kan godt lide at være sammen. Man hører om så mange familier, hvor den ene ikke kan tåle den anden, men hvis der er noget galt, går det da over igen, siger Marius, der i øvrigt nyder den glæde, at et oldebarn er

GERDA OG Marius Christiansen har 29. oktober været gift i 65 år. De mødte hinanden på Halvorsminde Ungdomsskole en kold vinterdag i 40'erne.

» Vi kan godt lide at være sammen.

Man hører om så mange familier, hvor den ene ikke kan tåle den anden, men hvis der er noget galt, går det da over igen."

MARIUS CHRISTIANSEN, Harken

» Sådan har det bare været. Ja, det har det. Sådan har det bare været.

GERDA OG MARIUS CHRISTIANSEN, om det at være gift i 65 år

» Det var et godt arbejde, men det var hårdt for konen. Hun skulle sy nye vanter af gamle frakker hele tiden."

MARIUS CHRISTIANSEN, om at kløve sten i Højene i sine unge år

» Jeg har stadig fire gamle klassekammerater, der kalder mine bedsteforældre for bedstemor og bedstefar."

SANNE CHRISTENSEN, barnebarn til Gerda og Marius Christiansen

opkaldt efter ham.

Barnebarnet Dennis har en søn, der er døbt Marius, og det er helt fint. Sværere er det nogle gange for krondiamantparret at forliges med nogle af de andre navne, som de unge vælger til de mange små børn, der kommer til.

Kærlighed efter 65 år

- Nogle navne er skøre, men når der med tiden kommer søde børn frem, så går det nok, griner Marius, der har opskrifter klar på mange ting. Men hvordan man klarer at leve sammen i 65 år og stadig have kærligheden i behold, har han ikke nogen helt klar recept på.

- Sådan har det bare været, siger han.

- Ja, det har det. Sådan har det bare været, siger Gerda.